

ÎNCHEIERE

03 iunie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ognes Nord” împotriva Biroului Vamal Centru, Irina Barbă privind anularea actelor de inspecție,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 martie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru, Irina Barbă privind anularea actelor de inspecție din 21 martie 2018 cu modificările ulterioare din 22 martie 2018, aferent declarației vamale nr.2070 I 19956 din 19 martie 2018 privind majorarea valorii în vamă pentru marfa importată și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 21 martie 2018 de către colaboratorii Biroului Vamal Centru, prin emiterea actelor de inspecție din 21 martie 2018 și din 22 martie 2018, nu a fost acceptată valoarea în vamă declarată la importul mozaiciei utilizate în construirea piscinelor și a fost dispusă majorarea valorii în vamă de la 240 099,52 de lei până la 473 880 de lei.

Prin urmare, S.R.L. „Ognes Nord”, pentru evitarea reținerii transportului străin, ce putea duce la cheltuieli enorme, marfa importată a fost plasată în regim suspensiv „antrepozit vamal”, până la emiterea de către organele competente a unei deciziei irevocabile.

La data de 19 martie 2018, S.R.L. „Ognes Nord” a importat în Republica Moldova 3726,84 m² de mozaică din sticlă în asortiment polizate în construirea piscinelor, care și a fost obiectul declarației vamale nr. 207019956 cu valoare în vamă de 255 194,16 de lei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 070316GB din 07.03.2016 încheiat de reclamant cu Compania „Foshan Global Bridge Building Material Co” L.T.D., livrată conform invoce-lui (facturii) nr. 17GB0627 din 20.01.2018. Valoarea în vamă a mărfii fiind calculată în

conformitate cu metoda nr. 1 de calcul la declarație fiind anexate toate actele justificative necesare pentru aplicarea acestei metode. Potrivit acestei metode de calcul a valorii în vamă a mărfii au fost calculate taxele vamale aferente importului realizat, în mărime de 77 984,32 de lei pentru marfa importată.

A menționat că, deși organul vamal dispunea de suficiente temeiuri pentru aplicarea metodei de calcul nr. 1, contrar dispozițiilor legale menționate a ridicat fără vre-un temei legal valoarea în vamă a mărfii și în consecință, valoarea plăților vamale aferente mărfii importate de reclamant fiind majorată conform declarației vamale nr. 207019956 până la 153 916,22 de lei, diferența constituind 71 029,16 de lei.

Având în vedere prezentarea organului vamal a tuturor actelor necesare aferente procesului de vămuire, în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfii în baza metodei nr. 1, consideră ca fiind ilegală aplicarea unei alte metode de calcul de către organul vamal, ceea ce contravine prevederilor legale stipulate la art. 10 al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal.

Mai menționează că, importatorului nu i-au fost demonstrate careva nereguli sau neconcordanțe între documentele prezentate și informația reflectată în declarația vamală, astfel inspectorul vamal, prin emiterea actului de inspecție, a stabilit valoarea în vamă pentru 1 kg de mozaică 26,54 lei, cu toate acestea pentru confirmarea valorii în vamă declarate au fost prezentate următoarele documente suplimentare, și anume contractul de vânzare-cumpărare și acordurile adiționale, actul de verificare cu exportatorul, corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, oferta de preț de la producător/vânzător, facturi fiscale de realizare, și alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate.

A susținut că, contractul de vânzare-cumpărare solicitat de inspectorul vamal deja a fost prezentat în momentul depunerii declarației, restul documentelor fiind prezentate tot în aceeași zi.

Mozaica pentru piscine, prezenta marfă din categoria materialelor de construcție și nu se vindea la kilogram dar la m², și respectiv cu cât mai fină este mozaica, cu atât mai scumpă, fapt care și a încercat să-l dovedească inspectorilor vamali, dar fără succes.

Mai susține că, contractul a fost încheiat la data 07.03.2016. Achitarea mărfii fiind efectuată pe data de 18.12.2017, însă din motivele independente de S.R.L. „Ognes Nord” (sărbătorile de revelion în China), partenerul străin a încărcat containerul după revelion, circumstanțe care afectează exclusiv interesele S.R.L. „Ognes Nord”, și nicidecum nu influențează asupra prețului de vânzare.

Astfel, inspectorul vamal analizând documentele prezentate, la data de 22.03.2018 a modificat actul de inspecție cu stabilirea valorii în vamă provizorie de 20 lei/kg, argumentând că contractul nu confirmă prețurile deoarece a expirat în 2017, fără prezentarea anexei cu privire la prelungirea lui.

A indicat că, organul vamal nu dispune de dreptul de a interveni în relațiile între părțile contractante și de a impune acestora o anumită modalitate de încheiere a contractelor sinalagmatice. Astfel, contractele sus-menționate urmează a fi examinate în cumul cu facturile invoice, acestea din urmă confirmând existența tranzacțiilor pe plan internațional, fiind un înscris întocmit de către exportator, ce conține toate datele esențiale care confirmă obiectul vânzării, inclusiv bunurile ce sunt înstrăinate, valoarea acestora, părțile contractante și condițiile de

comercializare astfel, încât conținutul acestora, precum și preluarea mărfurilor expuse în aceste invoice (facturi), conform condițiilor de livrare și preț, stabilite de evaluator, denotă încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare a mărfurilor de către părțile contractante, conținând valoarea tranzacției indicată expres.

De asemenea a susținut că, tranzacția de vânzare-cumpărare a mărfurilor importate de S.R.L. „Ognes Nord”, poate fi confirmată prin orice înscris, și nu neapărat printr-un contract de vânzare-cumpărare separat pentru fiecare import, ce va conține date referitoare la cantitatea mărfurilor vândute, prețul acestora și părțile contractante, care, în prezenta cauză se regăsește în facturi prezentate de către reclamant, organului vamal.

La fel a indicat că, deciziile cu privire la majorarea de către organul vamal a valorii în vamă a mărfurilor importate nu prevede motivul pentru care organul vamal nu a aplicat metodele nr. 2-5, prevăzute de art. 12-16 ale Legii cu privire la tariful vamal, prin ce a încălcat consecutivitatea aplicării metodelor nr. 2-5 aprecierii valorii în vamă a mărfurilor importate. Or, lipsa datelor la organul vamal referitor la importul unor mărfuri identice sau similare, sau date privind prețul unitar al mărfurilor, sau date referitoare la valoarea calculată a mărfurilor importate denotă că, organul vamal nu dispunea de temeiuri pentru a pune la îndoială corectitudinea determinării de către declarant a valorii mărfurilor importate în baza metodei de bază.

Astfel a indicat că, acțiunile organului vamal privind majorarea valorii în vamă a mărfurilor sus-menționate importate de către S.R.L. „Ognes Nord” și deciziile corespunzătoare expuse în actul de inspecție din 22.03.2018 contravin legislației, astfel încât acestea urmează a fi anulate ca fiind contrare prevederilor legale.

Pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul reclamantului S.R.L. „Ognes Nord”, avocatul stagiar Ghenadie Covali a înaintat cerere de concretizare a cerințelor, potrivit căreia a invocat că la data de 18.05.2018, S.R.L. „Ognes Nord” a depus declarația vamală nr. 2070138685 pentru importul mozaicii utilizate în construirea piscinelor, anterior plasate în regim de antrepozit vamal conform DV 2070121185 din 21.03.2018, din cauza neacceptării de colaboratorii vamali a valorii în vamă declarate pe DV 2070119956 din 19.03.2018.

La fel a indicat că, de către colaboratorii Biroului Vamal Centru, prin emiterea actului de inspecție din 21.05.2018, nu a fost acceptată valoarea în vamă declarată la import, și a fost dispusă majorarea valorii în vamă până la 20,00 lei/kg, pe motiv că valoarea în vamă la marfa în cauză a fost stabilită conform declarației vamale nr. 2070119956 din 19.03.2018.

Astfel, solicită anularea actului de inspecție din 21.03.2018 cu modificările ulterioare din 22.03.2018, aferent declarației vamale nr. 2070119956 din 19.03.2018 și actului de inspecție din 21.05.2018, aferent declarației vamale nr. 2070138685 din 18.05.2018 privind majorarea valorii în vamă pentru marfa importată de către S.R.L. „Ognes Nord”, stabilirea că acestea nu produc efecte juridice de la data emiterii, cât și încasarea cheltuielilor de judecată suplimentare conform tabelului de calcul.

La 29 iunie 2018, reprezentantul reclamantului S.R.L. „Ognes Nord” - avocatul stagiar Ghenadie Covali, a înaintat cerere suplimentară de concretizare a cerințelor, potrivit căreia a relevat că, la data de 08.06.2018 S.R.L. „Ognes Nord” a depus declarația vamală nr. 2070145313 pentru importul mozaicii utilizate în construirea piscinelor, anterior plasate în regim de antrepozit vamal conform declarației vamale nr. 2070121185 din 21.03.2018, din cauza neacceptării de colaboratorii vamali a

valorii în vamă declarate pe declarația vamală nr. 2070119956 din 19.03.2018. De către colaboratorii Biroului Vamal Centru, prin emiterea actului de inspecție din 08.06.2018, nu a fost acceptată valoarea în vamă declarată la import, fiind dispusă majorarea valorii în vamă până la 20,00 lei/kg, pe motiv că valoarea în vamă la marfa în cauză a fost stabilită conform DV nr. 2070119956 din 19.03.2018, astfel solicită anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070145313 din 08.06.2018 privind majorarea valorii în vamă pentru marfa importată de către S.R.L. „Ognes Nord”, precum și stabilirea că aceste nu produc efecte juridice de la data emiterii.

În final reprezentantul reclamantului solicită anularea actelor de inspecție din 21.03.2018 cu modificările ulterioare din 22.03.2018, aferent declarației vamale nr. 2070 I 19956 din 19.03.2018 și actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070 I 38685 din 18.05.2018, actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070 I 45313 din 08.06.2018 privind majorarea valorii în vamă a mărfii importate, cu restituirea față de S.R.L. „Ognes Nord” a taxelor vamale încasate excesiv, stabilirea faptului că acestea nu produc efecte juridice din momentul emiterii precum și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 7000 de lei.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Ognes Nord” a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de S.R.L. „Ognes Nord” și s-a menținut hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Ognes Nord” către Biroul Vamal Centru și Irina Barbă privind anularea actelor de inspecție și încasarea cheltuielilor de judecată

Pentru a decide astfel, Colegiul civil a reținut că instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele pricinii, a verificat și apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei, aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Completul judiciar a reținut că, în rezultatul verificării corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă, colaboratorii vamali au constatat ca metoda de determinare a valorii în vamă nu poate fi aplicată, deoarece documentele prezentate nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 11 a Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și pct. 13,14,15 din Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, deoarece nu a fost prezentat setul complet de acte obligatorii. Respectiv, în rezultatul controlului documentar anexate la declarațiile vamale, colaboratorii vamali au stabilit că, datele din acte sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Astfel, Biroul Vamal Centru, pentru confirmarea valorii declarate a solicitat S.R.L. „Ognes Nord” să prezinte contractul de vânzare-cumpărare și acordurile adiționale în original, actul de verificare cu exportatorul, corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, oferta de preț de la producător și vânzător, factura fiscală de realizare; și a propus că, sunt în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal sau să solicite amânarea determinării definitive a

valorii în vamă, fiind stabilite în acest sens termenele limită pentru prezentarea documentelor menționate în actele de inspecție contestate în prezenta speță.

Toate actele de inspecție au fost aduse la cunoștința declarantului S.R.L. „Ognes Nord”, acestea fiind semnate de reprezentantul S.R.L. „Ognes Nord”.

A reținut că, S.R.L. „Ognes Nord” în calitate de declarant în sensul prevederilor Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, a operat de sine stătător modificările necesare în Declarațiile Vamale, prin aplicarea metodei 6 de rezervă care a fost acceptată de organul vamal, făcându-se mențiune în actele de inspecție prin textul: „Declarantul a declarat valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă. Se acceptă valoarea declarată”.

Completul judiciar a reținut că, deși nu a fost de acord cu actele de inspecție, S.R.L. „Ognes Nord”, totuși a prezentat declarațiile vamale, indicând valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă, achitând diferența de plăți.

În asemenea situație, instanța de apel a constatat că prin actele administrative nu se încalcă dreptul agentului economic, întrucât acțiunile organului vamal la verificarea corectitudinii în vamă sunt reglementate expres de cadrul legal, astfel este cert faptul că agentul economic S.R.L. „Ognes Nord” și-a plasat în liberă circulație mărfurile, iar în cazul în care declarantul a operat modificări în declarația vamală, prin aplicarea metodei 6 de rezervă, care a fost acceptată de organul vamal, acesta urmează să achite drepturile de import care rezultă din această valoare.

Respectiv, Completul judiciar a considerat lipsită de temei poziția apelantului, cum că autoritatea vamală neîntemeiat a majorat valoarea în vamă a mărfii or, declarantului S.R.L. „Ognes Nord” i-au fost solicitate actele suplimentare, pe care ultima nu le-a prezentat, dar a ales să întocmească declarația vamală și să determine valoarea în vamă, acceptând concluziile expuse în actele de inspecție.

Colegiul a remarcat, că instanța de fond just a apreciat și a constatat, că cererea reclamantului S.R.L. „Ognes Nord” către Biroul Vamal Centru și Irina Barbă privind anularea actelor de inspecție este nefondată or, partea apelantă nu a prezentat documentele care permit indubitabil calcularea valorii în vamă a mărfii în conformitate cu metoda 1, nici după primirea indicației autorității vamale în acest sens.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că, la caz nu au fost stabilite careva din condițiile stipulate în art. 26 al Legii contenciosului administrativ, pentru a fi anulate actele de inspecție emise de Biroul Vamal Centru iar instanța de fond reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată.

La 24 decembrie 2019 S.R.L. „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, iar la 04 februarie 2020 recurs motivat, solicitând casarea deciziei contestate cu restituirea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a respins apelul din motive formale, fără a se expune asupra tuturor circumstanțelor expuse de către recurent, a examinat superficial cauza cât și a apreciat arbitrar materialul probator în raport cu normele de drept relevante cazului.

A susținut că instanța de apel a dat o motivare arbitrară soluției adoptate, concluzia nu corespunde criteriilor invocate care a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, referindu-se la unele constatări conform concluziilor reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a verifica legalitatea și temeinicia

aplicării normelor legale.

A menționat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului recurenteii în privința locului și timpului efectuării acțiunii administrative – aprecierea valorii în vamă și emiterii actului de inspecție. Instanța a omis să califice alegațiile intimitei în privința anulării actului de inspecție la declarația 2070I19956. La materialele cauzei nu există probe care ar confirma adresarea declarantului cu solicitare de a anula declarația dată. Actul de inspecție în privința DV nr.2070138685 a fost emis pe baza actului de inspecție la declarația vamală 2070I19956 din 19 martie 2018, care a fost anulată. Astfel, apare întrebarea, cum intimata insistând la faptul că declarația a fost anulată și respectiv nu produce efecte juridice, utilizează acest act administrativ ca actul primar care a stat la baza emiterii actelor administrative ulterioare.

A indicat că și în instanța de apel și în instanța de fond, intimatul nu a probat care temeuri au fost aplicate pentru emiterea actului de inspecție în privința majorării valorii în vamă. Instanța de apel greșit a concluzionat că declarantul de sine stătător a majorat valoarea în vamă.

A reținut că intimata cu rea credință a adus instanțele de judecată în eroare declarând că colaboratorii vamali nu au efectuat de sine stătător modificările în declarația vamală or, după înregistrarea declarației vamale, nimeni, în afară de colaboratorii vamali nu poate efectua modificări în sistemul „Asycuda Word”.

Lista documentelor necesare pentru aprecierea valorii în vamă este reglementată de pct.29 a Hotărârii Guvernului nr.974 din 15.08.2016 „Pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor”. Potrivit Regulamentului pentru perfectarea declarației vamale sunt necesare 3 documente: factura, documentele de transport și acte permissive, necesare pentru acordarea liberului de vamă. Această listă este exhaustivă și nu poate fi interpretată de colaboratorii vamali. La depunerea declarației vamale recurenta a prezentat documentele enumerate și întru convingerea colaboratorilor vamali în prețul efectiv plătit a mai prezentat și documente, care au însoțit marfa și care direct confirmă valoarea în vamă declarată. Astfel, documentele prezentate pe baza cărora a fost completată declarația vamală este cu mult mai mare decât lista documentelor necesare, stabilite de cadrul normativ. Însă, colaboratorul vamal a considerat că aceste documente nu conțin informația suficientă și a emis acte de inspecție în prima versiune, în care au fost solicitate înscrisurile, unele dintre care deja au fost prezentate, cu propunere de utilizare a valorii în vamă 26,54 lei pentru kilogram, dar și aceste documente au fost prezentate. Însă, colaboratorul vamal a modificat prima versiune a actului de inspecție stabilind o nouă valoare în vamă 20 lei pentru kilogram.

A menționat că nici la perfectarea declarației vamale, nici în instanțele de judecată, recurenteii nu iau fost demonstrate careva nereguli sau neconcordanțe între documentele prezentate și informația reflectată în declarația vamală. Mai mult, la examinarea litigiilor în procedura contenciosului administrativ, conform normelor valabile la momentul examinării în instanța de fond, sarcina probațiunii revenea pârâtului dar nu reclamantului.

A susținut că instanțele de judecată nu s-au expus și în privința motivării actului administrativ contestat. Una din pretențiile colaboratorilor vamali a fost pretenția la nevalabilitatea contractului în cazul în care recurenta nu-l prezintă în original. Nici o instanță nu s-a expus asupra ingerinței colaboratorilor vamali în relații contractuale

între recurenta și partenerul său. Cerere de prezentare a contractului în original este ilegală, deoarece legislația națională prevede obligația de a încheia contracte autentice numai în cazurile în care forma contractului este stabilită de Lege, sau dacă părțile au prevăzut o anumită formă. În cazul dat partenerul străin a înaintat SRL „Ognes Nord” invoce care conținea toată informația despre denumirea, cantitatea și prețul mărfii. Această ofertă a fost acceptată de către cumpărător prin achitarea prețului mărfii conform ordinului de plată. Prin aceste acțiuni părțile au demonstrat încheierea contractului de vânzare-cumpărare. Astfel, contractul dat urmează a fi examinat în cumul cu invoice (factura), aceasta din urmă confirmând existența tranzacțiilor pe plan internațional, fiind un înscris întocmit de către exportator, ce conține toate datele esențiale ce confirmă obiectul vânzării, inclusiv bunurile ce sunt înstrăinate, valoarea acestora, părțile contractante și condițiile de comercializare astfel, încât conținutul acestora, precum și preluarea mărfurilor expuse în aceste invoce, conform condițiilor de livrare și preț, denotă încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare a mărfurilor de către părțile contractante, conținând valoarea tranzacției indicate expres.

A susținut că organul vamal, nedispunând de împuterniciri, solicitând importatorului prezentarea contractului în formă anumită, a intervenit în relațiile contractuale între părți, acțiune ce ar putea fi asimilată ingerinței în dreptul de proprietate, garantat atât de art.46 al Constituției, art.316 Cod civil, cât și de art. 1 al Primului protocol Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului.

A indicat că actul de verificare cu exportatorul nu putea fi prezentat deoarece chinezii nu înțeleg ce fel de act ei urmează se emite.

Consideră că actele solicitate suplimentar de organul vamal nu constituie un temei pentru a considera că valoarea în vamă a fost determinată de către declarant greșit. Cerințele înaintate nu conțin nici o motivare, cum prezentarea acestora poate influența valoarea în vamă, în timp când au fost prezentate documentele bancare, care demonstrează prețul efectiv plătit. Decizia privind necesitatea majorării valorii în vamă a mărfurilor importante, este bazată doar pe mențiuni exclusiv subiective și de ordin general, privind necorespunderea actelor prezentate cerințelor. Argumentele Biroului Vamal Centru precum că actele prezentate de către recurentă sunt contradictorii, nu este confirmat în actul de inspecție în nici un mod, nici nu a fost probat, fapt care nu poate fi luat în considerare.

A reținut că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, concluziile instanțelor fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei și normele de drept material, normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat, fiind încălcate prevederile art. 373 Cod de procedură civilă.

La 13 martie 2020 de către Biroul vamal Centru a fost depusă referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil recursul înaintat de S.R.L. „Ognes Nord”.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a

prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 05 noiembrie 2019 și expediată participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 16 ianuarie 2020, fiind recepționată de către recurentă la 23 ianuarie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.45, vol.II). Astfel, recursul depus la 04 februarie 2020, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de S.R.L. „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de S.R.L. „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de S.R.L. „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul

specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ognes Nord”, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh